

عسگراولادی : می‌خواهند ایران سخته مالی کند/ نه دولت به «هیات‌های فروشنده کالا»

رئیس اتاق بازرگانی مشترک ایران و چین با بیان اینکه برخی‌ها می‌خواهند ایران سخته مالی کند، گفت: دولت هیات‌هایی را که به دنبال فروش کالا هستند، به کشور راه ندهد.

اسداله عسگراولادی در گفتگو با خبرنگار مهر در خصوص نتایج رفت و آمد خارجی‌ها به بازار ایران بعد از تحریم‌ها گفت: حرف فعالان اقتصادی این است که دولت هیات‌های خارجی را که صرفاً برای فروش کالاهای خود به ایران می‌آیند، راه ندهد و تنها زمانی آنها را پذیرش کند که پیش از سفر اعلام کنند در این سفر چه مسائلی را دنبال کند، بنابراین اگر قرار است این هیات‌ها بیایند و ماشین‌آلات و کالاهای ساخته شده خود را بفروشند؛ باید از ورود آنها جلوگیری شود.

رئیس اتاق بازرگانی مشترک ایران و چین افزود: سؤال اینجا است که چرا ما باید شورت آمریکایی را از طریق کره جنوبی خریداری کنیم. اصلاً ایران چه نیازی به شورت دارد؛ پس در اینجا دولت مقصر است. این هیات‌ها به ایران می‌آیند که کالاهایشان را بفروشند، نمی‌آیند تا کالا از ایران بخرند و یا سرمایه‌گذاری کنند. البته برخی از

خارجی‌ها با اطلاع از اوضاع اقتصادی ایران و نبود نقدینگی می‌خواهند کالا را به ایران به صورت نسیه بفروشند، در حالی که از بانک مرکزی ضمانت‌نامه طلب می‌کنند اما این راه به بیراهه می‌رود و اگر این پول‌ها در سال‌های بعد پرداخت نشود، ایران هم مثل یونان مقروض و بدهکار خواهد شد.

وی تصریح کرد: البته در مذاکراتی که با خارجی‌ها صورت می‌گیرد، می‌گوییم که کالا می‌خریم ولی در مقابل پول کالا از آنها خواسته می‌شود که به دولت‌هایشان فشار وارد آورند که نفت و گاز از ایران بخرند؛ یعنی اگر قرار باشد که از خارجی‌ها، کالا به صورت نسیه بخریم و ۵ سال دیگر گرفتار شویم، بهتر است وارد این بازی نشویم. به هر حال همه خارجی‌ها می‌خواهند به ایران کالا بفروشند؛ دولت ایران نباید این هیات‌ها را به کشور راه دهد و تنها افرادی برای مذاکره به ایران بیایند که خریدار کالاهای ایرانی باشند.

به گفته عسگراولادی، البته رفت و آمد خارجی‌ها از نظر روانی، سیاسی و بین‌المللی خوب است و باعث بالا رفتن درآمد هتل‌ها، صرافی‌ها و مشاغلی این چنینی می‌شود، یعنی هر گردشگری که می‌آید با خود پول می‌آورد اما هیات‌ها یا باید در مقابل فروش کالا، از ایران کالا بخرند یا به صورت مشترک با ما سرمایه‌گذاری کنند؛ یعنی در مقابل خرید تولیداتشان، ماشین‌آلات و خط تولید به ایران بیاورند، زمین و کارخانه هم از طرف ایرانی باشد؛ سپس تولید مشترک صورت گیرد و مزاد بر نیاز بازار داخلی ایران، صادرات صورت گیرد.

وی اظهار داشت: اگر فقط به ایران کالا بفروشند و ما پول نداشته باشیم و نسیه بخریم و بانک مرکزی آن را ضمانت کند، ده سال دیگر ۱۰۰ میلیارد دلار بدهکار خواهیم بود و آنگاه خارجی‌ها پا را روی گلوی ما می‌گذارند که گمرک و بانک خود را به ما بفروشید؛ همان کاری که با ونزوئلا کردند. او هم به این هشدارها گوش نکرد و هم اکنون اقتصاد این کشور سخته مالی کرده است. سخته مالی این است که کشوری در حال ورشکستگی کامل باشد؛ در حالیکه اگر کشورهای دنیا دریافت این بهره‌ها را رها کرده و آن را مطالبه نکنند؛ این کشور نجات می‌یابد.

عسگراولادی معتقد است روابط سرمایه‌گذاری ایران با دنیا باید دو طرفه باشد؛ یعنی نفت ما را بخرند، کالا به ما بفروشند و در ایران سرمایه‌گذاری کنند. اروپایی‌ها اکنون می‌خواهند تحریم‌ها را بردارند، اما مشکل آنها با بانک‌های آمریکا است. دلیل اینکه فرانسه و

ایتالیا هم از ایران نفت نمی‌خرند، همین است. پس دولت باید این مسائل را مدنظر داشته باشد و راهکارهای آن را اصلاح کند. اقتصاد مقاومتی مقام معظم رهبری هم همین را می‌گوید که با اتکای کامل به خود، حرکت کنیم. اگر خوداتکا نشویم، بدبخت خواهیم شد و آنها ما را استثمار می‌کنند.

وی اظهار داشت: غربی‌ها دلشان برای ما نمی‌سوزد. هیات‌های بی‌خودی را نباید راه ندهیم و تنها آنهایی بیایند که با پروژه و برنامه سرمایه‌گذاری وارد کشور می‌شوند، این را به چینی‌ها هم گفته‌ایم که اگر می‌خواهید با ایران کار کنید باید سرمایه‌گذاری در دستور کار باشد، آشتی با آمریکا به شرط احترام کامل متقابل، مجاز است و ارتباط با غرب هم با حفظ ارزشها و استقلال مالی صورت گیرد. ما به چین احتیاج داریم و این کشور هم به اقتصاد ایران نیاز دارد. ما باید در منطقه خاورمیانه کار خود را باید پیش ببریم.

رئیس اتاق بازرگانی مشترک ایران و چین خاطرنشان کرد: دو کار با چینی‌ها داریم. به جای خرید کالاهای چینی می‌خواهیم سرمایه‌گذاری کنیم؛ کالای مصرفی را بخریم، چراکه معمولاً خرید به صورت کالاهای مصرفی در ادبیات سیاسی ثقیل است؛ ولی برای سرمایه‌گذاری مشترک، خطری سیاسی پیش بیاید؛ سرمایه‌گذاران مشترک، خطر بحران‌ها را می‌گیرند. در پذیرش چینی‌ها این را فریاد می‌زنم که اگر آمده‌اید که کالاهایتان را بفروشید، راهتان را پیش بگیرید و به کشورتان برگردید؛ اگر قرار نیست که کالا بفروشید، می‌توانید پای میز مذاکره با طرفهای ایرانی بنشینید.